

medlemsstaternes nationale jernbanevirksomheder om udbygning af deres samarbejde med hensyn til international passager- og godstrafik⁽¹⁾, samt til egne udtalelser på området⁽²⁾.

Bliver det nødvendigt at skaffe finansiering, bør man også overveje den mulighed at stille EF-midler [f.eks. fra Regionaludviklingsfonden (EFRU)] til rådighed for den grænseoverskridende transport.

⁽¹⁾ EFT nr. L 333 af 21. 12. 1984, s. 63.

⁽²⁾ Se navnlig udtalelsen om udkast til Rådets henstilling vedrørende jernbanetariffer i international transport, der udføres i form af containertransport og huckepack-transport (EFT nr. C 23 af 30. 1. 1984, s. 3).

Bryssel, den 28. september 1988.

Alfons MARGOT

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

3.2. *Særlige bemærkninger*

3.2.1. Artikel 1, stk. 1, bør med henblik på en præcisering affattes således:

»... eller driftsomkostningerne ved kombineret transport, såfremt den gør det muligt at mindske trafikstrømmen på ruter eller dele af ruter, hvor vejinfrastrukturen er overbelastet, hvor miljøet er kraftigt forurenet, eller hvor særlige problemer gør sig gældende.«

ØSU mener, at Kommissionens godkendelse skal være en forudsætning for tildeling af støtte til driftsomkostninger.

3.2.2. ØSU foreslår, at Kommissionens tidsplan revideres.

3.2.3. ØSU henstiller endvidere, at de paritetiske udvalg for vej- og banetransport, som er nedsat af Kommissionen, medinddrages i forhandlingerne.

Udtalelse om forslaget til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab, Finland, Norge, Schweiz, Sverige og Jugoslavien om international kombineret godstransport jernbane/landevej (ATC)

(88/C 318/07)

Rådet for De europæiske Fællesskaber besluttede den 19. september 1988 under henvisning til EØF-traktatens artikel 75 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til sektionen for transport og kommunikation, som udpegede Wolfgang Haas til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 20. juli 1988.

Det økonomiske og sociale Udvalg (ØSU) vedtog på sin 258. planarforsamling (mødet den 28. september 1988) enstemmigt følgende udtalelse.

1. Det glæder ØSU, at det er lykkedes Kommissionen sammen med de fleste tredjelande at få parafareret en aftale, der indebærer, at Fællesskabets interne regler for kombineret godstransport også kommer til at gælde for samfærdselen med disse lande. Med denne aftale, der imødekommer ØSU's stedse fremførte ønske om at se

den kombinerede transport fremmet, har man tilvejebragt de politiske betingelser for en lettelse af den kombinerede godstransport til og fra tredjelande, selv om ikke alle kommercielle og tekniske aspekter er inddraget.

2. ØSU støtter derfor forslaget til afgørelse under forbehold af nedenstående bemærkninger:

2.1. For det første, må det beklages, at Østrig endnu ikke har besluttet sig til at tiltræde aftalen. I sin udtalelse af 23. marts 1988⁽¹⁾ påpegede ØSU, at Østrigs, Schweiz's og Jugoslaviens betydning for Fællesskabets transittrafik er helt afgørende. ØSU beder derfor Kommissionen om at gøre alt, hvad der står i dens magt, for at bevæge Østrig til at tiltræde aftalen.

2.2. Hvad angår protokollen vedrørende anvendelse af artikel 3, stk. 2, litra b), inden for Det europæiske økonomiske Fællesskabs område, ville ØSU hilse det velkommen, om den pågældende bestemmelse i aftalen snarest muligt fandt anvendelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 134 af 24. 5. 1988, s. 19.

2.3. ØSU fortolker artikel 2, stk. 1, litra a), andet afsnit, sådan, at også containere og veksellad, der tilhører firmaer, som er etableret uden for de kontraherende parters områder, er omfattet af liberaliseringen, forudsat de overholder maksimumdimensionerne i henhold til gældende EF-lovgivning.

2.4. Det må med beklagelse konstateres, at aftalen ikke berører transport ad indre vandveje [jf. direktiverne 82/603/EØF og 86/544/EØF⁽²⁾].

⁽²⁾ Rådets direktiver af 28. juli 1982 og 10. november 1986 om ændring af direktiv 75/130/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne (EFT nr. L 247 af 23. 8. 1982, s. 6; EFT nr. L 320 af 15. 11. 1986, s. 33).

Bryssel, den 28. september 1988.

Alfons MARGOT

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om forslaget til Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af nationale bådfører-certifikater for transport af varer ad indre vandveje⁽¹⁾

(88/C 318/08)

Rådet for De europæiske Fællesskaber besluttede den 5. maj 1988 under henvisning til EØF-traktatens artikel 75 at anmode om Det økonomiske og sociale udvalgs Udtalelse om ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for transport og kommunikation, som udpegede Ulbo Tukker til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 14. september 1988.

Det økonomiske og sociale Udvalg (ØSU) vedtog på sin 258. plenarforsamling (mødet den 28. september 1988) enstemmigt følgende udtalelse.

1. Generelle bemærkninger

1.1. (Kommissionsdokumentets punkt A 1)

Ved læsningen af begrundelsens første generelle bemærkning melder der sig straks følgende to spørgsmål:

1. Hvilke EF-lande gælder direktivet for?

⁽¹⁾ EFT nr. C 120 af 7. 5. 1988, s. 7.

2. Består der nu også allerede et behov for gensidig anerkendelse af nationale bådførercertifikater?

Ad spørgsmål 1: Selv om det ikke er nævnt nogetsteds, kan det ud fra teksten sluttes, at det foreliggende direktiv kun gælder for de lande, som dokument KOM(88) 111 endelig udg. (strukturtilpasning inden for flod- og kanalskibsfarten) også gælder for. Er dette korrekt, bør det nedfældes i forslaget, ligesom de pågældende lande (Frankrig, Tyskland, Nederlandene, Belgien og Luxembourg) bør nævnes ved navn.